

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 9.4.2014.
SWD(2014) 138 final

RADNI DOKUMENT SLUŽBI KOMISIJE

SAŽETAK PROCJENE UTJECAJA

Priložen dokumentu

Prijedlog Odluke Europskog parlamenta i Vijeća

**o uspostavi Europske platforme za poboljšanje suradnje u području sprečavanja i
odvraćanja od neprijavljenog rada**

{COM(2014) 221 final}

{SWD(2014) 137 final}

SADRŽAJ

1.	Pozadina	3
2.	Definicija problema.....	4
2.1.	Upravljanje – problem koji zahtijeva djelovanje	5
3.	Pravo EU-a na djelovanje i supsidijarnost	6
4.	Ciljevi.....	7
4.1.	Opći ciljevi	7
4.2.	Posebni ciljevi	7
4.3.	Operativni ciljevi.....	7
5.	Opcije politike.....	7
6.	Analiza učinaka.....	8
6.1.	Opcija 1.: bez novog djelovanja.....	8
6.2.	Opcija 2.: bolja koordinacija različitih postojećih radnih skupina / odbora na razini EU-a	8
6.3.	Opcija 3.: samostalno tijelo s dobrovoljnim članstvom	8
6.4.	Opcija 4.: samostalno tijelo s obveznim članstvom	9
6.5.	Opcija 5.: integracija borbe protiv neprijavljenog rada u Eurofound	9
7.	Usporedba opcija.....	9
8.	Nadzor i procjena	9

1. POZADINA

Zabrinutost oko visoke razine neprijavljenog rada među prioritetima je programa politike EU-a, posebno u vezi sa stvaranjem radnih mjesta, kvalitetom rada i fiskalnom konsolidacijom.

Strategijom Europa 2020. za pametan, održiv i uključiv rast postavlja se za cilj stopa zaposlenosti od 75 % u dobnoj skupini od 20 do 64 godine do 2020.¹ Kako bi se mogao katalizirati napredak prema ovom cilju, Komisija je donijela jednu od vodećih inicijativa „Program za nove vještine i radna mjesta”² u kojoj se naglašava potreba za prelaskom s neformalnog ili neprijavljenog rada na regularno zapošljavanje.

Paketom mjera za zapošljavanje³ koji je donesen u travnju 2012. Komisija je dodatno naglasila da bi prelazak s neformalnog ili neprijavljenog rada na regularno zapošljavanje mogao pozitivno utjecati na produktivnost, radne standarde i dugoročno na razvoj vještina. Istaknula je potrebu za poboljšanjem suradnje među državama članicama i najavila pokretanje savjetovanja na temu uspostave Platforme na razini EU-a u kojoj bi sudjelovali inspektorati rada i druga provedbena tijela u svrhu borbe protiv neprijavljenog rada, a u cilju postizanja suradnje, dijeljenja najboljih praksi i određivanja zajedničkih načela inspektorata.

U posebnim preporukama po državama članicama za 2012. i 2013. nekolicina država članica dobila je preporuku vezanu uz neprijavljeni rad, sivu ekonomiju, izbjegavanje plaćanja poreza i/ili poreznih obveza.

Smjernicom o zapošljavanju⁴ br. 7 o „Povećanju sudjelovanja žena i muškaraca na tržištu rada, smanjenju strukturne nezaposlenosti i promicanju kvalitete radnih mjesta” države članice potiče se da intenziviraju socijalni dijalog i rješavaju probleme segmentacije tržišta rada mjerama koje su usmjerene protiv nesigurne zaposlenosti, podzaposlenosti i neprijavljenog rada.

U Godišnjem pregledu rasta za 2013.⁵ navodi se da socijalni partneri uz javna tijela imaju ključnu ulogu u borbi protiv neprijavljenog rada u cilju povećanja zaposlenosti. U kontekstu rješavanja problema nezaposlenosti i socijalnih posljedica krize, u Godišnjem pregledu rasta za 2014.⁶ naglašava se potreba za jačanjem borbe protiv neprijavljenog rada.

¹ Komunikacija Komisije „Europa 2020. – Strategija za pametan, održiv i uključiv rast”, COM (2010)2020 od 3. ožujka 2010.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:EN:PDF>

² Komunikacija Komisije „Program za nove vještine i radna mjesta: europski doprinos punoj zaposlenosti” COM 2010(682) od 23. studenoga 2010.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52010DC0682:EN:NOT>

³ Komunikacija Komisije „Povećanjem zaposlenosti prema oporavku” COM (2012)173 od 18. travnja 2012.

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=101&newsId=1270&furtherNews=yes>

⁴ 2010/707/EU Odluka Vijeća od 21. listopada 2010. o smjernicama za politike zapošljavanja država članica <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32010D0707:EN:NOT>

⁵ Komunikacija Komisije „Godišnji pregled rasta za 2013.” COM (2012)750 od 28. studenoga 2012. http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/annual-growth-surveys/index_en.htm

⁶ Komunikacija Komisije „Godišnji pregled rasta za 2014.” COM (2013)800 http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2014/ags2014_en.pdf

2. DEFINICIJA PROBLEMA

U Komunikaciji Komisije iz 2007.⁷ neprijavljeni rad definira se kao „bilo koja plaćena djelatnost koja je po svojoj prirodi zakonita no nije prijavljena javnim nadležnim tijela, uzimajući u obzir razlike među regulatornim sustavima država članica”.

Velik broj gospodarskih, socijalnih, institucionalnih i kulturnih faktora utječe na neprijavljeni rad. Smatra se da ometa gospodarstvo orijentirano na rast, proračunske i socijalne politike te da u prvom redu smanjuje kvalitetu rada, dovodi u pitanje financijsku održivost sustava socijalne zaštite i ugrožava konkurentnost poslovnog okruženja⁸.

Činjenica da se neprijavljeni rad ne prati i ne registrira te da ga se drukčije definira u nacionalnim zakonodavstvima otežava dobivanje pouzdanih procjena o tome koliko je raširen u državama članicama. Različite metode korištene su za pristup neprijavljenom radu i mjerenje (detaljno su objašnjenje u Prilogu II.).

Općenito se mogu definirati tri vrste neprijavljenog rada. Prva kategorija obuhvaća neprijavljeni rad u formalnom poduzeću, uključujući tzv. „djelomično neprijavljeni rad” u obliku „plaća u kovertama” (pri čemu se samo dio plaće službeno isplaćuje, a ostatak se zaposlenicima daje u omotnicama) i situacije kad je radnik prijavljen na pola radnog vremena no zapravo radi puno radno vrijeme. Druga kategorija obuhvaća neprijavljeni rad za vlastiti račun ili samozapošljavanje, pri čemu se pružaju usluge ili formalnim poduzećima ili drugim klijentima, kao što su kućanstva. Treća kategorija neprijavljenog rada obuhvaća pružanje robe i usluga susjedima, obitelji, prijateljima i poznanicima, može uključivati građevinske radove ili popravke, čišćenje, skrb za djecu ili starije, koje se ponekad pružaju kao neka vrsta uzajamne pomoći. Treća kategorija nije u središtu ove inicijative.

Zloupotreba statusa samozapošljavanja bilo na nacionalnoj razini ili u prekograničnim situacijama često se povezuje s neprijavljenim radom. Lažno samozapošljavanje nastupa kada se osoba klasificira kao samozaposlena umjesto zaposlena osoba kako bi izbjegla određene obveze koje proizlaze iz zakona ili praksi koje su primjenjive na zaposlenike, kao što su propisi o radu i plaćanje poreza ili doprinosa za socijalno osiguranje. Moglo bi se tvrditi da je lažno zapošljavanje pogrešno prijavljena aktivnost i da stoga ne spada pod neprijavljeni rad. Međutim, lažno samozapošljavanje može imati negativne posljedice u pogledu zdravstvenog osiguranja, zaštite na radu i socijalne sigurnosti radnika, kao i na porezne prihode, premda je uglavnom manje štetno nego neprijavljeni rad.

Rast neformalne ekonomije često se tumači kao reakcija na nedostatke formalnog tržišta rada⁹. Okolnosti koje su dovele do ovih nedostataka mogu biti visoki troškovi rada, manjak radne snage (kvantitativni i kvalitativni), manjak radnih mjesta ili

Vidi i nacrt Zajedničkog izvješća o zapošljavanju koji je priložen Komunikaciji Komisije o Godišnjem pregledu rasta za 2014. http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2014/jer2014_en.pdf

⁷ „Jačanje borbe protiv neprijavljenog rada” COM(2007)628, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52007DC0628:EN:HTML>

⁸ Regioplan, 2010.

⁹ Neprijavljeni rad u Europi: ususret integriranom pristupu u borbi protiv neprijavljenog rada, Regioplan 2001. http://www.lex.unict.it/eurolabor/ricerca/dossier/dossier7/cap6/mateman_renooy2001.pdf

nefleksibilnost tržišta rada. Nadalje, kad se gledaju uzroci neprijavljenog rada, vrlo je važan stupanj povjerenja koje ljudi imaju u vladu i vladine agencije te stupanj uključenosti ljudi u društvu. Kad postoji vrlo mala razina identifikacije s vladom ili društvom u cjelini, ljudi će mnogo lakše djelovati protiv zajedničkih pravila¹⁰. Drugi utjecajni faktori jesu transparentnost i provedba zakonodavstva. Ako su mehanizmi kontrole nejasni, neučinkoviti ili nepostojeći, ljudi će biti skloniji izbjegavati poreze obavljajući neprijavljeni rad.

Posljedice neprijavljenog rada često su lošiji radni uvjeti. Ne poštuju se prava radnika kao što su pravo na godišnji odmor i obveze za zdravlje i sigurnost na radnom mjestu. Potrebe neprijavljenih radnika za osposobljavanjem često se ne uzimaju u obzir. Neprijavljeni radnici su suočeni s manjom sigurnošću zadržavanja radnog mjesta, možda nemaju pravo na otpremnine i naknade za nezaposlene te na druge naknade jer se ne uplaćuju u njihovo ime / oni ne uplaćuju doprinose za socijalnu sigurnost ili zdravstveno osiguranje. Nadalje, s obzirom na to se ne uplaćuju doprinosi za mirovinsko osiguranje, smanjenja su im mirovinska prava. Budući da nemaju legitimne prihode, ograničen im je pristup kreditima.

Poslodavci koji ne prijavljuju rad koji za njih obavljaju radnici stvaraju nepošteno tržišno natjecanje u odnosu na poduzeća koja poštuju pravila. Takvo narušavanje može imati i prekogranični utjecaj u slučajevima kada se u jednoj zemlji sustavno bori protiv neprijavljenog rada, dok u susjednoj zemlji javna tijela ne vide ovaj problem kao prioritet. Negativne posljedice ne snose samo konkurenti i zaposlenici, potencijalno bi se i poduzeće kao takvo moglo dugoročno suočiti s nedostacima. Tako bi na primjer sposobnost poduzeća da dobije kredit potreban za daljnji razvoj poslovanja mogla biti ograničena.

2.1. Upravljanje – problem koji zahtijeva djelovanje

Glavnu odgovornost za rješavanje problema neprijavljenog rada snose države članice. Međutim, akcijski plan na razini EU-a može imati komplementarnu ulogu i pomoći državama članicama u rješavanju sljedećih aspekata:

- (1) nedovoljna razina suradnje između provedbenih tijela različitih država članica u području sprečavanja i odvrćanja od neprijavljenog rada.

Borba protiv neprijavljenog rada najvećim se dijelom oslanja na tri vrste provedbenih tijela: a) inspektorati rada koji rješavaju probleme zloupotrebe u vezi s radnim uvjetima i/ili zdravstvenim i sigurnosnim standardima, b) inspektorati socijalne sigurnosti koji se bore protiv prijevara u vezi s doprinosima za socijalnu sigurnost i c) porezna tijela koja se bave problemom izbjegavanja plaćanja poreza. U nekim su slučajevima i socijalni partneri¹¹ uključeni u ove zadaće. Nadalje, u nekim su državama članicama uključena i carinska tijela, migracijska tijela, policija i ured javnog tužitelja (vidi Prilog III.). U nekim su slučajevima osnovana nova tijela, agencije unutar ministarstava, nacionalne radne skupine i tripartitni odbori¹².

¹⁰ Regioplan, 2001.

¹¹ U Njemačkoj sporazumi između Saveznog ministarstva financija i socijalnih partnera u uslužnim sektorima građevinarstva, soboslikarskih radova i tekstilne industrije, u Bugarskoj uspostava nacionalnog centra „Pravila poslovanja”, a u Luksemburgu uvođenje identifikacijske iskaznice za sve radnike na gradilištu.

¹² Nacionalna agencija za zaštitu prava radnika (National Employment Rights Agency ” NERA) u Irskoj, Inspektorat SZW (reorganiziran 2012.) u Nizozemskoj, Služba za socijalno informiranje i istraživanje

Države članice nedovoljno koriste iskustva koja su prikupile druge države članice. Ne uče jedne od drugih kako izbjeći ili smanjiti neprijavljeni rad.

- (2) Poteškoće povezane s rješavanjem međunarodne (prekogranične) dimenzije neprijavljenog rada.

Mobilnost radnika u državama članicama temeljna je sloboda Unije. Trenutačno je u tijeku nekoliko inicijativa koje podupiru ostvarivanje ovog prava. Korištenje prekograničnih situacija za prekrivanje neprijavljenog rada moglo bi diskreditirati ovo temeljno pravo. Utvrđivanje statusa radnika za osobe koje su iz druge države članice te provjera prava i obveza primjenjivih na ovog radnika vrlo su teške zadaće za nadležna tijela. Povećana je potreba za suradnjom između država članica kako bi se mogao otkriti neprijavljeni rad u prekograničnim situacijama.

3. PRAVO EU-A NA DJELOVANJE I SUPSIDIJARNOST

Sprečavanje i odvrćanje od neprijavljenog rada doprinosi boljem provođenju prava EU-a i nacionalnog prava, posebno u područjima zapošljavanja, radnog prava, zdravstva, zaštite na radu i koordinacije sustava socijalne sigurnosti. Borba protiv neprijavljenog rada u vezi s prekograničnom mobilnošću neophodna je kako bi se zadržala vjerodostojnost temeljnog prava na slobodu kretanja.

Doprinijela bi stvaranju formalnih radnih mjesta, povećanju kvalitete radnih uvjeta i pomogla povećati razinu uključenja na tržište rada i opću socijalnu uključenost.

EU ima pravo postupati u području neprijavljenog rada na temelju članaka UFEU-a o socijalnoj politici, posebno članka 153. kojim se omogućuje donošenje inicijative na razini EU-a koja bi kao glavni cilj imala promicanje zapošljavanja i poboljšanje radnih uvjeta podupiranjem država članica u njihovim naporima da spriječe neprijavljeni rad i odvrate od istog. Navedeno će omogućiti suradnju između država članica razmjenom informacija i najboljih praksi, razvojem stručnog znanja i operativnijom koordinacijom djelovanja koje uključuje provedbena tijela koja su zadužena za sve stupove neprijavljenog rada, korektno radni, socijalni i porezni aspekt.

Nadležnost EU-a nalazi se u rješavanju prekograničnih aspekata narušavanja i destabilizacije koji su povezani s velikom razinom neprijavljenog rada, koristima uzajamnog učenja i u potrebi za međugraničnom suradnjom u borbi protiv nekih oblika neprijavljenog rada.

Izazovi borbe protiv neprijavljenog rada kao što su otkrivanje neprijavljenog rada i nedostatak suradnje između provedbenih tijela zajednički su svim državama članicama. Djelovanje na razini EU-a ima potencijal povećati djelotvornost i učinkovitost djelovanja država članica u pogledu rješavanja neprijavljenog rada. EU može podupirati razmjenu dobrih praksi, kao i napredniju koordinaciju djelovanja.

(Service d'inspection et de recherche sociales/Sociale Inlichtingen " en Opsporingsdienst, SIRS/SIOD) u Belgiji, Međupravna jedinica za borbu protiv ilegalnog rada (Cellule interadministrative de lutte contre le travail illégal, CIALTI) u Luksemburgu, Međuministarska delegacija za borbu protiv nezakonitog rada (Délégation Interministérielle à la Lutte Contre le Travail Illégal, DILTI) u Francuskoj. ILO/LABADMIN, 2013.

Djelovanjem EU-a podržalo bi se napore država članica tako što bi poboljšalo suradnje u području odvrćanja od neprijavljenog rada i sprećavanja istog na razini EU-a, povećalo njezinu djelotvornost i učinkovitost i time donijelo dodanu vrijednost djelovanju država članica.

4. CILJEVI

4.1. Opći ciljevi

Opći cilj politike jest pružiti podršku državama članicama u njihovim naporima u području sprećavanja i odvrćanja od neprijavljenog rada.

4.2. Posebni ciljevi

Posebni ciljevi ove inicijative u sklopu općeg okvira su:

- (1) poboljšati suradnju na razini EU-a između provedbenih tijela država članica u svrhu učinkovitijeg i djelotvornijeg sprećavanja i odvrćanja od neprijavljenog rada;
- (2) poboljšati tehničke kapacitete razlićitih provedbenih tijela država članica kako bi se riješili prekogranićni aspekti neprijavljenog rada;
- (3) podići svijest država članica o nužnosti djelovanja i poticati napore u borbi protiv neprijavljenog rada.

4.3. Operativni ciljevi

Ciljevi inicijative na operativnoj razini su sljedeći:

- (1) osigurati forum koji bi pomogao stručnjacima iz razlićitih država članica da ostvare kontakte, dijele informacije i najbolje prakse; forum bi mogao težiti ispunjenju sljedećih ciljeva: stvaranju „baze znanja” koja bi sadržavala razlićite prakse koje se koriste kako bi se sprijećio neprijavljeni rad i/ili odvrtilo od istog; razvoj smjernica za inspektore ili vodića dobre prakse, npr. o tome kako provoditi inspekcije u svrhu otkrivanja neprijavljenog rada, donošenje općih načela i/ili standarda za inspekcije;
- (2) pružiti okvir u sklopu kojeg bi se razvilo stručno znanje s mogućim ciljem donošenja zajednićkog okvira i provedbe zajednićke obuke, uspostaviti ustanovu za istraživanje koja bi se bavila procjenom razlićitih mjera politike koje su identificirane u „bazi znanja”;
- (3) razviti mehanizam za operativniju koordinaciju djelovanja. Funkcioniranje mehanizma moglo bi dovesti do: pronalaska rješenja za dijeljenje podataka; donošenja regionalne strategije ili strategije na razini EU-a; organiziranja kampanje diljem EU-a za podizanje svijesti; organiziranja recenzija stručnjaka kojima bi se pratio napredak država članica u borbi protiv neprijavljenog rada i postizanja sporazuma o zajednićkom okviru za zajednićke inspekcije i razmjenu osoblja.

5. OPCIJE POLITIKE

U sklopu ocjene učinka analiziralo se pet opcija politike:

Opcija politike 1.: bez novog djelovanja. Ne bi se poduzelo nikakvo djelovanje koje nije u okviru postojećih radnih skupina i inicijativa.

Opcija politike 2.: bolja koordinacija rada različitih postojećih radnih skupina / odbora na razini EU-a. Nekoliko skupina na razini EU-a raspravlja o temama koje su povezane s neprijavljenim radom. Glavna uprava za zapošljavanje imenovala bi koordinatora za rasprave i aktivnosti različitih skupina u pogledu neprijavljenog rada.

Opcija politike 3.: Europska platforma samostalno je tijelo s dobrovoljnim članstvom. Komisija uspostavlja Platformu u kojoj sudjeluju predstavnici provedbenih tijela država članica i drugi dionici kao što su socijalni partneri. Države članice moraju odlučiti sudjeluju li u Platformi ili ne.

Opcija politike 4.: Europska platforma samostalno je tijelo s obveznim članstvom. Komisija uspostavlja Platformu u kojoj sudjeluju predstavnici provedbenih tijela država članica i drugi dionici kao što su socijalni partneri. Države članice automatski postaju članovi Platforme.

Opcija politike 5.: pridruživanje Platforme postojećem tijelu. Jedna mogućnost jest povjeriti ovu zadaću Europskoj zakladi za poboljšanje životnih i radnih uvjeta (EURFOUND) u Dublinu.

Razmatrale su se i druge opcije kao što su uspostava nove decentralizirane agencije koja bi bila odgovorna za provedbu prava EU-a i borbu protiv neprijavljenog rada, no odbačene su jer su u ovom trenutku procijenjene nerealnima.

6. ANALIZA UČINAKA

Inicijativa koja je tema rasprave tiče se pitanja upravljanja. Očekuje se da općenito dobro upravljanje ima učinak na socijalnu situaciju i gospodarski učinak. Međutim, put od uspostave Platforme protiv neprijavljenog rada do smanjenja neprijavljenog rada dosta je dugačak. Bilo je nemoguće uspostaviti dovoljno izravnu poveznicu između funkcioniranja Platforme, smanjenja neprijavljenog rada i gospodarskog učinka ili socijalne dobrobiti. Činjenica da je neprijavljeni rad teško mjeriti čini ovu zadaću još težom. Stoga se analiza ograničava na pitanje u kojoj mjeri različite opcije postižu posebne ciljeve. Nadalje, opisani su i troškovi izravno povezani s uspostavom ovakve Platforme. Budući da su ciljevi definirani na način da podupiru socioekonomsku dobrobit, najučinkovitije i najekonomičnije postizanje ciljeva smatra se najboljom alternativnom iz socioekonomske perspektive.

6.1. Opcija 1.: bez novog djelovanja

Ako bi se zadržao *status quo*, to bi značilo da je Komisija identificirala ozbiljnost problema, ne mijesa se u problem, što bi bilo jednako kao i da se ne bavi ozbiljno rješavanjem ovog fenomena.

6.2. Opcija 2.: bolja koordinacija različitih postojećih radnih skupina / odbora na razini EU-a

Općenito gledano, očekuje se vrlo ograničen učinak. Problem povezan s vidljivošću i oklijevanjem da se ovom problemu da prioritet mogao bi se u određenoj mjeri riješiti zbog visoke razine političke podrške. Bilo bi gotovo nemoguće postići ciljeve

interdisciplinarnog i prekograničnog učenja i koordinacije. Bilo bi vrlo teško dobiti holističku sliku problema.

6.3. Opcija 3.: samostalno tijelo s dobrovoljnim članstvom

Poboljšanja povezana s ovom opcijom u velikoj mjeri ovise o tome koliko bi država članica odlučilo sudjelovati u ovoj skupini. Prije uspostave skupine treba osigurati da velika većina država članica (ako ne sve) sudjeluju. Budući da su države članicama u raspravama izrazile da daju prednost ovoj mogućnosti i da su obvezne djelovati protiv neprijavljenog rada, realno je za pretpostaviti da bi sudjelovanje bilo na visokoj razini čak i u dobrovoljnoj skupini. Međutim, ostaje dvojba bi li sve države članice sudjelovale ili ne te kao takva predstavlja značajan nedostatak ove opcije. Ako, prema vrlo pozitivnom scenariju, sve države članice budu sudjelovale, postoji samo jedna razlika o odnosu na obvezno članstvo: države članice dobrovoljno bi odlučile sudjelovati, odnosno obvezale bi se.

6.4. Opcija 4.: samostalno tijelo s obveznim članstvom

Prednost je ove mogućnosti u tome da bi uključila sve države članice od samog početka. Budući da ne uključuje odluku o sudjelovanju, države članice mogle bi biti manje predane sudjelovanju u operativnoj koordinaciji djelovanja ili u razvoju stručnog znanja. Možda bi htjele ograničiti suradnju na razmjenu informacija i najboljih praksi bez nastavne prekogranične suradnje.

6.5. Opcija 5.: integracija borbe protiv neprijavljenog rada u Eurofound

Budući da su zadaće Eurofounda ograničene na istraživanje i razvoj projekata koji pružaju znanja i podršku politikama EU-a, za očekivati je da bi to mogla ograničiti aktivnosti Platforme. Aktivnosti Eurofounda uglavnom bi bile povezane s razmjenom najboljih praksi i informacija i sudjelovanjem u razvoju stručnosti.

7. USPOREDBA OPCIJA

Usporedba je provedena na temelju analize učinaka iz poglavlja 6. S tim u skladu, dok je opcija 1. vrlo osnovna, odnosno ne unosi značajne promjene, opcije 2. i 5. donose određene promjene, no u prilično ograničenoj mjeri i s vrlo malim troškovima.

Opcije 3. i 4. uzrokuju gotovo slične troškove (troškovi u sklopu opcije 3. izračunani su uz pretpostavku da bi sve države članice sudjelovale u Platformi): godišnji troškovi za osoblje Komisije, organizaciju rada Platforme i sastanaka ne bi premašili 600 000 EUR i godišnji operativni troškovi povezani s različitim zadaćama koje bi Platforma provodila ne bi premašili 2,1 milijun EUR. Nadalje, učinkovitost opcija 3. i 4. bila bi slična ako se pretpostavi da bi sve države članice sudjelovale u dobrovoljnoj suradnji koja se predviđa opcijom 3.

Dakle očita prednost opcije 4. u usporedbi s opcijom 3. jest da uspjeh dobrovoljne Platforme u velikoj mjeri ovisi o spremnosti država članica da uopće postanu članovi. Stoga opcija 3. donosi dodatan element neizvjesnosti u odnosu na opciju 4. Očita prednost opcije 4. u usporedbi s opcijom 3. jest obvezno sudjelovanje. Smatra se da je ovo nužan element Platforme jer se suradnja u rješavanju prekograničnih aspekata neprijavljenog rada, što je jedan od glavnih ciljeva inicijative, ne bi mogla u potpunosti ostvariti ako bi neke države članice sudjelovale, a druge ne bi.

Stoga se daje prednost opciji 4. Može se ostvariti donošenjem Odluke Europskog parlamenta i Vijeća na temelju članka 153. stavka 2. točke (a) UFEU-a.

8. NADZOR I PROCJENA

Komisija bi redovito izvješćivala Vijeće i Europski parlament o radu Platforme. Navedenim izvješćima informiralo bi se o detaljnim programima rada Platforme, rezultatima i učestalosti sastanaka.

Četiri godine nakon što Odluka kojom se uspostavlja Platforma stupi na snagu provest će se procjena Platforme. Procjenom će se, na temelju redovitog izvješćivanja i daljnjeg istraživanja, ocijeniti u kojoj je mjeri Platforma doprinijela ostvarenju određenih ciljeva i je li ostvaren napredak prema općim ciljevima. Ovo izvješće bit će dostavljeno Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija.